

Da man saa fra den Side ønskede umiddelbart at nægte Overgangen til anden Behandling, anbefalede jeg mine nærmeste Meningsfæller, at vi afholdt os fra at stemme i denne Sag, fordi vi ikke vilde hindre det daværende Flertal i at følge den taktiske Fremgangsmaade, det ønskede, medens vi i og for sig vilde finde det rigtigt, at denne Sag behandlede som tidligere. Paa den Maade stete det altsaa, at Overgangen til anden Behandling blev nægtet ved det ærede Medlems og hans Meningsfællers Stemmer lige over for Højre. Da dette Forhold i Nar ikke er tilfælde, da det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke indtage den Stilling i Tinget som den Gang, saa er det naturligt, at jeg for mit Vedkommende tilraader at følge den Fremgangsmaade, vi tidligere have fulgt ved Behandlingen af denne Sag, og henviser den til et Udvalg. Der findes for Øjeblikket ikke noget militært Udvalg i Salen, og jeg vil derfor anbefale, at den henvises til det bestaaende Lønnings-Udvalg. Hvad Sagen i og for sig angaar, skal jeg ikke nærmere komme ind derpaa. Der har været ikke ringe Tilbøjelighed til at mødekomme de paagældende Personer med Hensyn til Tilstaaelse af dette, som ikke er Lønningsstillæg, men Munderingsgodtgørelsesforhøjelse og Bidrag til Hæderstegn. Hvorledes Tinget og Udvalget ville stille sig dertil, skal jeg ikke foregribe. Jeg ser vel, at der kan være adskillige Betæneligheder ved at komme til en Forøgelse af Udgifter i militære Øjemed, selv om det kun er saa ringe et Beløb som det, det her drejer sig om. Jeg vil altsaa henstille det til Tingets og Udvalgets fremtidige Behandling og tilraader, at Sagen gaar til anden Behandling.

Formanden (Høgshro): Jeg maa bede om, at Spørgsmaalet om, til hvilket Udvalg Forslaget skal henvises, udsættes, indtil det er afgjort, om Sagen skal gaa til anden Behandling eller ej.

Marineministeren (N. Ravn): Jeg vil blot føje et Par Ord til det, som blev nævnt af det ærede Medlem for Præsto Amtets 6te Valgkreds (Bojsen). Det er, som han sagde, en Lov, som kun angaar Marinens Underklasser, dels Marinens faste Underofficerer og dels dens Haandværkere. Jeg troede virkelig, at var der noget, man kunde enes om, var det det, at vore Haandværkeres Løn er meget lille i Forhold til, hvad der nu er den almindelige Arbejdsløn

her i Kjøbenhavn, og at der derfor vel ogsaa fra demokratisk Side kunde være Grund til at gaa ind paa at forbedre noget paa deres Stilling. Med Hensyn til Underofficererne er jo Forholdet dette, at de i Stedet for at saa Mundering have de Munderingspenge. De ere for alle Underofficerer, høje og lave, satte til 40 Kr. om Aaret. Jeg tror dog vistnok, enhver vil indrømme, at de nødig ville klæde sig for 40 Kr. om Aaret, især naar det skulde være med blanke Knapper; saa jeg tror, der er al Grund for Tinget til at gaa ind paa dette Lovforslag. Jeg skal bemærke, at den finansielle Betydning af det ikke er stor. Det drejer sig kun om et Beløb af noget over 30,000 Kr. aarlig, saa jeg tror ikke, det kan forrykke Balancen synderlig.

Frier: Jeg vil blot henvise til, at denne Sag flere Gange har været under Forhandling her i Tinget, og jeg har stadig faaet Fornemmelse af, at der over for Sagens Realitet i og for sig her i Tinget var Tilbøjelighed til at mødekomme det Forlangende, som indeholdes i dette Lovforslag. Jeg staar for mit Vedkommende stadig paa det samme Standpunkt, at jeg anser det for overordentlig ønskeligt, om man kunde komme disse Krav fra mindre velstillede Bestillingsmænd i Møde, Bestillingsmænd, som for en væsentlig Del maa stilles sammen med Haandværkere og Arbejdere i civile Virksomheder. Naar man nu i Fjor stillede sig saaledes, at Sagen afvistes ved 1ste Behandling og ikke blev henvist til noget Udvalg, tror jeg heller ikke, det laa i Hensynet til Sogens Realitet, men i Hensynet til en Forhandling her i Salen, som maatte ikke føres med en saadan Klarhed, at det blev ganske bestemt, hvad der skulde resulteret af denne Forhandling, men at lade en Sag som denne ende paa Grundlag af en saadan Uklarhed, vil jeg ikke anse for heldigt, naar man ønsker Sagens Realitet fremmet, og jeg vil derfor anbefale Tinget at henviser Sagen til et Udvalg, hvor man kan saa Beslighed til at genoptage de Forhandlinger, som fandt Sted her i Fjor med den højstærede Marineminister uden at føre til det ønskede Resultat. En Forhandling af denne Art vil lettere kunne føres i et Udvalg, og Udvalget vil saa være Herre over, om det vil føre Sagen videre eller ikke, eftersom det viser sig, om det kan komme til Enighed med Marineministeren om dette Punkt eller ikke kan komme til Enighed derom. Jeg anbefaler altsaa at lade denne Sag gaa til 2den Behandling og i Udvalg.